

אור השבוע

העזון הפסטי - קת ספר אור אקר אצויות קמת זן
כח ניסן התשעה * 17/04/16

עזון מספר
231

אור הפרשה

תזריע מצורע

הסבר הדבר נעוץ בחומרתה של טומאת הצרעת. זו הטומאה היחידה שדינה - "בדד ישב, מחוץ למחנה מושבו". עליו לצאת לגמרי אל מחוץ למחנה ישראל. דווקא משום כך קובעת התורה, שרק כוהן יכול לחרוץ דין כזה על אדם מישראל. כוהן הוא איש חסד, ועבודתו היא "לברך את עמו ישראל באהבה".

אין התורה מסתמכת על חכם, שאמנם הוא פוסק על-פי התורה, אבל ייתכן שהוא אינו מרגיש די הצורך את גדול הכאב והצער שייגרם

לאותו יהודי. הכוהן, איש החסד, מרגיש את החומרה הנוראה שבדבר, ולכן התורה דורשת שדווקא הוא יקבע סופית אם היהודי אכן טמא בטומאת הצרעת.

מכאן אנו למדים הוראה ברורה בעניין אהבת-ישראל: כשרואים חלילה דבר לא-טוב אצל יהודי שני, קודם שחורצים דין הרחקה יש לבדוק היטב את מידת החסד ואהבת-ישראל האישית, ואם חלילה חסר באהבת-ישראל אמיתית, אסור לחרוץ דין כזה על יהודי!

שבת שלום!

אדם שלקה בנגע צרעת נדרש לעבור שני שלבים: השלב הראשון - **ראיית** הנגע. עליו לגשת לחכם מומחה, כדי שזה יקבע את מהותו של הנגע. חכם זה אינו חייב להיות כוהן.

השלב השני - הגדרתו כטמא יכולה להיעשות דווקא ורק על-ידי כוהן.

הדבר מעורר כמה שאלות. מדוע חשובה כל-כך הכרתו של הכוהן, ומדוע נקבע דין זה דווקא בטומאת צרעת ולא בסוגים אחרים של טומאה, שבהם הקביעה אינה נעשית רק על-ידי כוהן?

יש לי מושג

ספירת העומר

111 האחל מהלילה השני של חג הפסח. ועד הלילה שלפני חג השבועות. אנו מקיימים מצוה מיוחדת בשם "ספירת העומר".

112 האהורה מצוה אותנו לספור בכל שנה ושנה, שבועה שבועות שלמים בסה"כ 49 יום. ועם תומם אנו חוגגים את חג השבועות.

113 אבזנו בית המקדש בתום ספירת העומר היו מביאים אל המקדש מנחת תבואה מיוחדת. את המנחה היו עניפים מעלה ומטה ולארבע רוחות העצים. לסמל את נוכחותו של הבורא בכל קצות העולם.

114 אומדנו אנו סופרים ימים אלו בראש ובראשונה, ספירת העומר ממחישה את התרגשותנו לקראת מתן תורה בחג השבועות.

בנוסף, תקופה זו מקדישת לשפר האישיות שלנו.

115 אכנו שנים ישראל. לאחר ציאת מצרים, עבר תהליך של לידה מחדש והתעלה לדרגה הגבוהה ביותר עד כמעט דרבת למלאכים. היו אלו 49 יום בהם עברו היהודים שינוי כה קיצוני!

116 עליו להפיק את המסר המתאים מספירת העומר.

117 עליו להקדיש תקופת זמן זו לגדילה והשתפרות. התורה לא מאפשרת לנו לדנו על זר דפנה. היא תובעת לקבוע לעצמנו מטרות, ולשאוף להגשים מטרות אלו.

אור בלב

הנשמה היא 'אבן ספיר' בזהקת. התורה מצווה 'זוספרתם לכם...' עלינו להאיר את המחשבה, הדיבור והמעשה בזהרה של הנשמה.

אור משלנו - טקס יום השואה

תלמידות כיתה ז' הקריאו ושרו בטקס יום הזיכרון לשואה ולגבורה, המנהלת נשאה דברים וקראה פרק תהילים לזכרם.

